Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Wednesday, 23 May 2018 04:28 - Last Updated Friday, 25 May 2018 04:57

'ஈழகேசரி' (யாழ்ப்பாணம்) பத்திரிகையின் 7.11.1943 பதிப்பில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமியின் 'கனல்' என்னும் கவிதையானது 'கவீந்திரன்' என்னும் புனைபெயரில் வெளியாகியுள்ளது. 1924இல் பிறந்த அ.ந.க.வுக்கு அப்பொழுது வயது 19. தனது பதின்ம வயதினிலேயே அவர் கவீந்திரன் என்னும் புனைபெயரைப் பாவித்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது. ஈழகேசரி பத்திரிகைப் பிரதிகளை 'நூலகம்' அறக்கட்டளை நிறுவனத்தின் இணையத்தளத்தில் வாசிக்கலாம்.

பின்னாளில் ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவராகப் பரிணமித்த அ.ந.க.வின் பதின்ம வயதுக் கவிதையான 'கனல்' என்னும் இக்கவிதையிலேயே அதற்கான ஆரம்ப அறிகுறிகளைக் காண முடிகின்றது.

சண்டமாருதம் எழுந்ததாம். சகமெல்லாம் சூறையில் சுழன்றதாம். அச்சண்டமாருதத்தால் அண்டங்கள் யாவும் நடுங்கியதாம். மேலே ஆகாய மேகமும் அதனால் அலையும் நிலை ஏற்பட்டதாம். தொடர்ந்து எங்கும் கனல் தோன்றி மூடியதாம். எட்டுத் திசையும் எரியும் வகையிலான கனலது. யாவற்றையும் பொசுங்கிடச் செய்யும் பெரு நெருப்பு அது.

அச்சண்டமாருதத்துக்கு எது காரணம் என்று கவிஞர் எங்ஙனும் சென்று பார்க்கின்றார். அதற்கான காரணம் எது?:

"அங்கொரு பாட்டாளி மூச்சுவிட்டான்! - பெரு
மூச்சினில் தோன்றிய சூறையடா!".

எங்கிருந்து அப்பெருந் தீ எழுந்ததென்று கவிஞர் திக்குகளெட்டும் சென்று பார்க்கின்றார். அதற்குக் காரணம்?:

"பயேிது என்றிடப் பாட்டாளி ஓர்மகன்
பரெுநகை சயெ்திடக் கண்டனடா!"

பாட்டாளி ஓருவனின் பரெும□ச்சே அச்ச□றயைாகவும், சண்டமாருதமாகவும் உருவடெுக்கின்றது. பாட்டாளி ஓருவனின் பரெுநகயைே கனல் மிக்க பரெுந்தீ யாக உருவடெுக்கின்றது.

பாட்டாளி ஓருவனின் பரெும□ச்சும், பரெுநகயைும் அகிலத்தயைே நடுங்க வகைக்கின்றன. பாட்டாளியின் மகத்தான சக்தியபை் பாடும் பதின்ம வயதுச் சிறுவனரொருவனின் மகத்தான கவிதை 'கனல்'

"ஈழகேசரி" ஞாயிறு 7-11-'4

வீரமாமுனிவர் (1680—1782)

"கோவைவாணன்"

(24-10-43-ன் தொடர்ச்சி)

இனி, இவ்வாசிரியர் பெரும்பாலும் தருக்கமுறையில் எழுதுவதும் காணலாகும். இவர், 'என்ன, ஏன்' என்னும் கேள்விகளை வசனங்களின் இறுதியில் இடுகின்றார். இப்படி இடுவதால் ஏதாவது ஒரு மறுப்பையேனும் சார்புரையையேனும் எதிர்பார்த்தே இடுகின்றாரென ஊகிக்க இடமுண்டு. ஆதலின் அவற்றிற்கும் அவர் ஆவலுடன் விடைகொடுக்க ஆயத்தராயிருக்கின்றாரென்பது தெற்றெனத் தோன்றுகின்றது, உம்:— இருப்பானோவென்ன? செய்வானோவென்ன? (ப. 7) குளிர்பிடிக்குமோவென்ன?, பதிக்கப்படுமோவென்ன? (ப. 28) இவ்வழக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் சிலவிடங்களில் வயது முதிர்ந்தவர்கள் உரையாடும்போது உபயோகிப்பது குறிப்பாகக் கவனித்தால் தோன்றும். உம்:— வந்தநான் ஏன்? செய்வேனோ என்ன? என்பன அவை[1]

யின்டங்கருதிப் புணர்த்தாது விடுதல் வசனநடை வல்லார் கொள்கையாயினும் இருசொல் ஒருபொருள் குறிக்கும்போதும் உரிய கருத்து மாறுபடும்போதும் கட்டாயம் புணர்த்தல் வேண்டும். ஆதலின்[1] நெருப்புச் சொரியவும், வில்லுப்போலும், ஆசைப்பட, என்னுங் காக்கை etc. போல்வன புணர்த்தல் வேண்டும்.

சில வசன வழுக்கள் வருமாறு: (1) வேறு பதவுரை பொருந்துமென்று யாதாமொருவர்க்குத் தோன்றுமேயாகில் அதிசயமல்ல. (2) எவ்வினைத்துச் சீர்கள் வந்ததோ etc. இவற்றுள் யாதாமொருவர், வந்ததோ என்பன, யாவனொருவர் அல்லது, யாரொருவர் என்றும், வந்தவோ என்றும், மாற்றமடைதல் வேண்டும்.

இனி,[2] என்ப, என்க என்னும் பழைய உரையாசிரியன்மாருடைய வசனம் முடிக்கும் வழக்கானது இங்கும் தழுவப்படுகிறது. ஆனால், அவர்கள், தம் முன் தோன்றி மறைந்த உரை